

[Karen Jespersen]

bud mod væksthormoner med i loven, sådan at brugen én gang for alle bliver stoppet.

Justitsministeren vælger i sit lovforslag at gå i en stor bue uden om problemet med opdræt af pelsdyr. Her er Socialdemokratiet enig med Det Husdyretiske Råd, som siger, at harer og ræve udsættes for alt for megen lidelse, når de skal leve i bur, og at det ikke er til at få øje på noget alternativ. Derfor skal ræve- og harefarme forbydes, hvis der ikke kommer ordentlige alternativer inden for de kommende år.

Når det gælder hunde og katte, vil Socialdemokratiet gerne støtte en mærkning og registrering af i hvert fald hunde, hvis dyreværnsorganisationerne har ret i, at de kan køre sådan en ordening, uden at det koster staten penge. Vi er enige i, at der skal lægges et kraftigt pres på kommunerne for at løse problemet med de mange herreløse og forhutlede katte. Og så går vi i øvrigt ind for, at det skal være forbudt at kupere haler på hunde.

Socialdemokratiet vil gerne støtte ideen med et dyreetisk råd, men vi bryder os ikke om den sammensætning, rådet har fået i lovforslaget. Her er det en ret løs, uforpligtende forsamling med få dyreværnsrepræsentanter, der blot kan give deres mening til kende. Vi støtter tværtimod det dyreværnsråd, der bliver foreslået i den grønne betænkning om dyreværn, et lille, sagkyndigt råd, der meget direkte og konkret kan rådgive ministeren om, hvordan lovens myndigheder kan omsættes til lovgivning.

På mange måder er det svært at lovgive, når det drejer sig om dyrs velfærd. Vi ved godt, hvad der er skidt for dyr, men vi har ikke altid alternativer, der uden videre kan sættes i stedet. Men de vilkår, dyr lever under i dag, kan ikke accepteres, og derfor må vi skubbe på med en lovgivning og sørge for, at der bliver forsket i, hvordan man kan sikre dyrs velfærd inden for realistiske økonomiske rammer. Jeg tror, at vi skal se på, om midlerne til forskning inden for landbruget kan anvendes bedre, end de bliver det i dag.

Til allersidst vil jeg sige, at der er hårdt brug for, at vi også får revideret loven om dyreforsøg. Derfor skal § 32 i dette lovforslag væk, fordi den er udtryk for en modstand imod en sådan revision, som vi tværtimod ønsker.

Første næstformand (Henning Rasmussen):

Justitsministeren burde have haft ordet først

for at give en kommentar til det privat fremsatte forslag til dyreværnslov. Jeg beklager.

Justitsministeren (Engell):

Tak for det, hr. formand! Bedre sent end aldrig.

Det er jo gamle, kære bekendte, vi behandler i dag. Begge lovforslagene er genfremsættelser; de er på alle væsentlige områder identiske med de to forslag, som blev fremsat fra regeringens og SF's side i oktober måned sidste år, og som vi førstebehandlede i Folketinget den 30. oktober.

Vi havde dengang en meget lang og grundig førstebehandling – den varede, så vidt jeg erindrer, 3-4 timer – og debatten ved den lejlighed viste jo ganske klart den store interesse og det levende engagement, der er blandt alle Folketingets medlemmer, når vi drøfter vores forhold til dyr, og hvordan vi bedst muligt lovgivningsmæssigt kan sikre, at dyr behandles på en, om jeg så må sige, menneskelig måde. Denne interesse og dette engagement er næppe blevet svækket i tiden, der er gået.

Jeg vil her ved førstebehandlingen søge at begrænse mig til nogle hovedsynspunkter. Forslaget fra SF er på mange punkter i overensstemmelse med regeringens forslag, og det er en glædelig ting; men der er sandelig også en række forskelle. I mit indlæg i oktober fremsatte jeg kommentarer dels af indholdsmæssig art og dels af lovteknisk karakter i forhold til SF's forslag, og dem skal jeg ikke gentage i dag. Jeg vil henvise til de betragtninger, jeg gjorde dengang, og som jeg stadig vedstår, men jeg vil koncentrere mig om to af mine væsentligste indvendinger imod SF's forslag.

For det første foreslår Socialistisk Folkeparti, at der skal nedsættes et nyt råd, et dyreværnsråd, og det var de samme tanker, som fru Karen Jespersen her på Socialdemokratiets vegne var inde på. I SF's forslag lægger man det op sådan, at dette råd af egen drift skal stille forslag til justitsministeren om ændringer i love, bekendtgørelser og cirkulærer.

Vi har jo allerede i dag to råd på dyreværnsområdet, nemlig Det Veterinære Sundhedsråd og Det Ethiske Råd vedrørende Husdyr. Hvis man på det område opretter yderligere et statsligt organ, vil det efter min opfattelse betyde en unødigt bureaukratisering af området. Derfor er der behov for, at man koncentrerer indsatsen og gør det på den rigtige måde.